

Το θέμα

Η «ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ» ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΓΙΝΕ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟ ΑΛΛΟΘΙ ΓΙΑ ΜΠΑΤΑΧΤΣΗΔΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΕΣ

Η φάμπρικα του άρθρου 99

Πέντε χρόνια δουλεύει υπερωρίες η φάμπρικα του άρθρου 99 στην Ελλάδα, για να αποδειχθεί τελικά στην πράξη ότι αντί για ευκαιρίες επιβίωσης στις χρεωμένες επιχειρήσεις, παράγει στρατές φεωσιμένων εργαζόμενων, που καλούνται να επιβιώσουν σε καθεστώς σμηνρίας, προς όφελος των επιχειρηματιών-ιδιοκτητών, που εξασφαλίζουν την προσωπική τους σωτηρία κερδίζοντας χρόνο, χρήμα και πλήρη νομική ασυλία.

Ο νόμος της «συνδιαλλαγής» που αρχικά διαφημίστηκε από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας ως η «δευτέρα ευκαιρία» για τις υγιείς αλλά βεβαρημένες λόγω χρεών επιχειρήσεις, είναι σήμερα το τελείο αλλοθι για κάθε έμπορο, εκδότη ή βιομήχανο που θέλει να σταματήσει να πληρώνει ή να πτωχεύσει, αλλά να μη βρεθεί και στη φυλακή.

Νομικά γραφεία της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης υπολογίζουν ότι την τελευταία πενταετία πάνω από 1.500 μικρές και μεγαλύτερες επιχειρήσεις έχουν προσφύγει με αίτηση στο άρθρο 99. Πολλές από αυτές έχουν πάρει το πρόσωπο τους από τα δικαστήρια, αλλά ελάττωστες έχουν προχωρήσει σε συμφωνία με τους πιστωτές τους, ενώ υπολογίζεται πως μόλις το 5% του συνόλου καταφέρνουν τελικά να διασωθούν. Οι υπόλοιποι χρεοκοπούν, αλλά οι επιχειρηματίες καταφέρνουν να μην κατηγορηθούν για δόλια πτώχευση.

Κεντρική του ιδέα είναι ότι ένας επιχειρηματίας που απειλείται με πτώχευση λόγω χρεών εντάσσεται σε ένα κοινόχρηστο προστασία από καταστροφή και προσωπικές αστικές και ποινικές διώξεις και, στο διάστημα αυτό, επιδιώκει να έρθει σε συμφωνία με τις τράπεζες και τους υπόλοιπους πιστωτές του στη βάση ενός σχεδίου βιωσιμότητας της επιχείρησης, το οποίο μπορεί να κρατήσει για χρόνια.

Σπανίως, όμως, επιτελεί το ρόλο του, που είναι η αποφυγή της πτώχευσης, η εξυγίανση και η συνέχιση της λειτουργίας της επιχείρησης σε συμφωνία με τους πιστωτές. Γι' αυτό ευθύνονται σε σημαντικό βαθμό οι τράπεζες, οι οποίες αρνούνται στις περισσότερες περιπτώσεις να παράσχουν διευκολύνσεις και πολύ περισσότερο να υπογράψουν συμφωνίες εξυγίανσης.

Η διαδικασία είναι δε τόσο χρονοβόρα -διάρκει μετρί τέσσερα χρόνια- και τόσο εξοφθαλμα υπέρ των καταπληρωτών επιχειρηματιών, που πρό-

Τα 4 στάδια ένταξης στο 99

1 ΥΠΟΒΟΛΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΣΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

- ▶ Αίτηση λήψης προληπτικών μέτρων (αναστολή προσωρινών διώξεων) για προστασία περιουσιακών στοιχείων εταιρείας και ιδιοκτητών-μετόχων.
- ▶ Εκθεση περιγραφής οικονομικής αδυναμίας επιχείρησης, περιουσιακής κατάστασης, σημασία για κοινωνικό σύνολο, πίνακας πιστωτών και προτάσεις αντιμετώπισης.

2 ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΑΙΤΗΣΗΣ

- ▶ Δικάσιμος σε δύο μήνες από αίτηση υπαγωγής.
- ▶ Τρίτος μπορεί να ασκήσουν κύρια ή πρόσθετη παρέμβαση και να γίνουν διάδικοι.
- ▶ Παρουσίαση επιχειρηματικού σχεδίου.
- ▶ Πτωχευτικό Δικαστήριο αποφασίζει άνοιγμα διαδικασίας εξυγίανσης αν κρίνει ότι είναι δυνατή η επίτευξη συμφωνίας, αν υπάρχουν βιώσιμες προδοκίες επιτυχίας και ότι δεν παραλλάττεται η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών.

3 ΑΝΟΙΓΜΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

- ▶ Ορισμός μεσολαβητή από δικαστήριο.
- ▶ Διάρκεια διαπραγματεύσεων οφειλέτη-πιστωτών 4-8 μήνες.
- ▶ Παρουσίαση σχεδίου βιωσιμότητας από μεσολαβητή με συμφωνία του 60% πιστωτών, εκ των οποίων το 40% έχει δικαιώματα επί εμπράγματος στοιχείων του ενεργητικού της εταιρείας.
- ▶ Σε συμφωνία η εταιρεία εντάσσεται στο άρθρο 99 και οι πιστωτές (μεταξύ αυτών εργαζόμενοι, Δημόσιο και ασφαλιστικά ταμεία) δεσμεύονται και υποχρεούνται να ακολουθήσουν τη συμφωνία.
- ▶ Με την επικύρωση της συμφωνίας αίρεται αυτοδικαίως η απαγόρευση ή το κώλυμα έκδοσης επιταγών που είχε επιβληθεί στον οφειλέτη επιχειρηματία πριν από την έναρξη της διαδικασίας εξυγίανσης (Τερενσία).
- ▶ Ο ίδιος παύει να διώκεται ποινικά για αδίκημα της έκδοσης ακάλυπτων επιταγών, καθυστέρησης οφειλών προς το Δημόσιο και χρέη προς ασφαλιστικούς οργανισμούς.

4 ΠΤΩΧΕΥΣΗ

- ▶ Αν το δικαστήριο αποφασίσει αρνητικά, τότε η εταιρεία πτωχεύει.
- ▶ Ακολουθεί άλλο δικαστήριο, όπου ορίζεται σύνδικος-συντονιστής εκκαθάρισης.

▶ Εταιρείες που υπέβαλαν αίτηση ή μλήκαν στο άρθρο 99

- Βιομηχανίες: **Νεώριο Σύρου, Πετζετάκις (α.σ. απέσυρε την αίτηση της πρόσφατα), Alaris.**
- Εμπορικές και παραγωγικές επιχειρήσεις: **Ατλάντικ, Κ.Π. Μαρινόπουλος, Γλου, E-Shop, συνεταιρισμός Οίνου Ζύθος Αναφικτικά, Κου-Κου, Ridenco, Fulgor, Ελληνικές Ιχθυοκαλλιέργειες, Λάκης Γαβαλάς, Μετρόπολις, Πτηνοτροφικός Συνεταιρισμός Αρτας, KLT Energy (φωτοβολταϊκά), ΣΑΟΣ, Rollini-υποδήματα,**
- Εκδοτικές επιχειρήσεις και ΜΜΕ: **Alter, Τυποεκδοτική (ΚΚΕ), Motor Press, Mototech, Περιοδικός Τύπος Απογευματινή, Χ. Κ. Τεγόπουλος,**
- Διαφημιστικές: **Leo Burnett, Unexpected Advertising**
- Κατασκευαστικές: **Αττι-Κατ, ΔΙΕΚΑΤ, Έδραση-Ψαλλίδας, Αφού Μεσοχωρήτη, Betanet, Θεμελιοδομή, ΕΛΑΤΕΡ ΑΤΕ, Εννεγνος Α.Ε.**
- Ενοδοχειακές επιχειρήσεις: **Πεντελικό, Συγκρότημα Καψής (απέσυρε την αίτηση).**
- Τεχνολογίας και πληροφορικής: **Altec, Microland, Εικόνα - Ηχος, PC Systems, Lannet, Πάπισσα, Μάρακ Ηλεκτρονική.**

οφαστα μέχρι και οι βιομήχανοι της Βόρειας Ελλάδας ζήτησαν από το υπουργείο Ανάπτυξης να αλλάξει το

νόμο ώστε να μην επιτρέπεται να γίνεται κατάχρηση. Στις προθέσεις του υπουργείου, ωστόσο, είναι να περιο-

ρίσει μόνο το φαινόμενο να παρακάμπτουν οι μεγαλοοφειλέτες του Δημοσίου τη φυλακή χωρίς να καταβάλ-

λουν τα χρωστούμενα, γι' αυτό επι-κεταί διάταξη για την προνομιακή ικανοποίηση του Δημοσίου. Προβλέπεται δηλαδή ότι ο νόμος θα έχει χρησιμότητα μόνο για οφειλές έναντι ιδιωτών.

Είτε με την προηγούμενη μορφή του από το 2007 μέχρι το 2011, είτε μετά την αναθεώρηση του πτωχευτικού κώδικα με το νόμο 4013/2011 -όπου βασικότερη αλλαγή ήταν η υποχρεωτική δέσμευση όλων ανεξαιρέτως των πιστωτών από την πλειοψηφία- η εμπειρία από την έως σήμερα εφαρμογή του άρθρου 99 δείχνει στην πράξη ότι οι εργαζόμενοι αλλά και το δημόσιο συμφέρον είναι οι συνθήκες ζημιωμένοι κάθε σχεδίου εξυγίανσης. ✖

Προπομπός της πτώχευσης

Οι εταιρείες είτε δεν κατάφεραν να εξασφαλίσουν την υπαγωγή τους στο άρθρο 99, είτε δεν πέτυχαν να έρθουν σε συμφωνία με τους πιστωτές τους. Ακόμη όμως και σε περιπτώσεις που επιτεύχθηκε συμφωνία επειδή υπήρχαν αξιόλογα περιουσιακά στοιχεία, όπως λ.χ. στην Ατλάντικ, η πτώχευση δεν αποφεύχθηκε. Στην περίπτωση της γνωστής αλυσίδας σουπερμάρκετ πουλήθηκαν πάνω από 100 καταστήματα πριν πτωχεύσει, ενώ οι εργαζόμενοι που δεν «απορροφήθηκαν» οδηγήθηκαν στην ανεργία.

Κάτι ανάλογο συνέβη και με την κατασκευαστική ΔΙΕΚΑΤ, η οποία από τον Νοέμβριο του 2008 που μπήκε στην προπρωτοδικακή διαδικασία εκποίησης το περιουσιακό της στοιχεία και στη συνέχεια πτώχευσε, αφήνοντας 300 εργαζόμενους να διεκδικούν οκτώ το οφειλόμενα.

Αντίθετα, στην περίπτωση της Ψαλλίδας-Έδραση έχει επιτευχθεί συμφωνία με την πλειοψηφία των πιστωτών και αναμένεται η επικύρωσή της ή μάλιστα από το δικαστήριο, όπως και στην περίπτωση των Ελληνικών Ιχθυοκαλλιέργειων που μλήκαν στη συνδιαλλαγή και επικύρωσαν τη συμφωνία με τους πιστωτές.